

מישוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט נר מצוה

כה א מיי פ"ג מהל' אכל
הל"ג סגנ לאון רנה
טו"ע י"ד ס"י שעט סעי'
ה':
כו ב מיי פ"ו מהל'
טומאת מת הליט
וע"ש בכ"מ:
ג מיי פ"ו מהל' מלכס
ד' מיי פ"ו מהל' ס':
ה' מיי פ"ו מהל'
ו' מיי פ"ו מהל'
ז' מיי פ"ו מהל'
ח' מיי פ"ו מהל'
ט' מיי פ"ו מהל'
י' מיי פ"ו מהל'

מאהיל על חלל הפתח: והני מיני כו'. השתא מהדר לפרושי סיעתיה מהכא. מדאיצטריך למיתני העומד לתוכו טהור ש"מ הני מיני חצר הקצר דמסיימא מחיתתא דמערה לחודיה ודחצר לחודיה ויש היכר דצדכ דאכל מת צעלמא המוטל צלזיר מודו צית הלל דתפיס ארבע אמות מדאיצטריך למיתני

העומד לתוכו טהור דאי צעלמא לא גזר למה לי לאשמועינן הכא דטורח: ואפי"ו היא לו שומרת יבם שלא קדשה הוא אלא מכא אחיו בזה לו: לקחה. מדללא כתיב לקח מיעוטא הוא למעוטי לקיחת איסור: כדכנס.

דאמר אין עזירה בקידושין עד שיבעול שיצא זרעו או את האשה ליד חילול וממורת ונתינה אין עזירה בקידושין דלא כתיב ציה לא יקח אשה לא יבא"י ולא תתקנין אכל אלמנה כתיב ציה לא יקח" וקחה היינו קידושין ואיצטריך דרבה דלא תימא מקדושין עזר ליה איסור: ונתינה. מן הגבועים דכתיב ציה ויתנס יהושע

לחוטבי עינים (יהושע ט) והן משצנה אומות: ועודה צדה לך. ונצנה צדה מלאכתך לך: גמרא. לתם סבא להצין צטעמי המשנה והלכה כדברי מי: אם הוסיף צו דימוס אחר. שורה של אבנים או גבוהה או צעודי תו לא הוא על מכונו וקרינא ציה חדש: שמחשדן אסור. שאינו מתקיים: צטעו. צטמיטה: אין לי

אלא חדשה. צטעו: אלמנה וגרושה. מאחר ונשאה זה: יכול אף צנה ציה. חדש ולא חנוכה יהא מה שיהא נקי מן הכל: בתנ"י ויפסו השוטרס. על דברי קהן: צקשרי. כשמתקשרס לעמוד לפופס שלא יפרידוס אידיס: לפיכך. שהירא זהו הירא מעצירות מלה התורה צנה ונטע ואירס לחזור בגלגן כדי שיתלה צק החזרה ולא יתבייש לומר מעצירות שצידו הוא ירא וחזר: ר' יוסי אומר כו'. בגמרא [ע"צ]

מפרש צמאי פליג אדרבי יוסי הגלילי: וצקצו של עס. צסופו של עס שעומדים שלא ימרו אחרונים לאחריהם לנוס: מעמידין וקייפין מנפניהם. צראשס של צד המלחמה מעמידין צני ארס צגוריס ממוניס לכך שאס יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו ויזקיפוהו ויגבירו את אנשי הצבא צדציהס: [ואחריהם]. ונשלין של

אחרים מאחריהם: ונשלין של צרול צדיהס. לשמור שלא ינוסו. וכשלין כעין חצין שקומין ווריי"ש: שתחילת

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש וחנכו וכו': תנו רבנן אשה חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושה שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אתה מעביר אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי ילעבור עליו בשני לאוין: מתנ"י: וייספו השוטרים לדבר אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כ"מ שמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה ר' רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן העבירות שבידו לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו שיחזור בגלגן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממורת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין הרי הוא הירא ורך הלבב והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ובעקיבו של עם מעמידין וקייפין לפנייהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של ברזל בידיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפה את שוקיו שתחילת

מה סופס ארבע אמות לטומאה. חכמים גזרו שיהא המת מנומא כל הנכנס בצרבע אמותיו כדי שלא ירגילו אובלי טהרות ליקרב לו ויהא סבור שלא האהיל ויש לחוש שמא יפשוט ידו ויהאיל ולאו ארעמיה: ופגא פוגא. וכן תני תנא דידן צמשה הנשנית צינינו

צבית המדרש בסדר טהרות (ההלכות פט"ו מ"ח): חלל הקצר. שלפני המערה כדאמר סדר צנין הקצרות צצבא צתרא (דף ק:) שעושין מערות גדולות של ע"ש על שש וחופר צבותליה סביב כוכין ארוכות כמדת המת ומוחצו לתוכן והמערה מקורה צתקרה ויכויו ועושה גומא רחבה צלל המערה ופוחת פי המערה לתוך הגומא צבותל המערה כמין פתח ואומה גומא היא חצר הקצר: העומד צסוכו טהור. כל מקום שהוא עומד צה טהור דכיון דמערה חלוקה הימנה ומחילותיה ניכרות לא גזר רבנן צמתיס צבתוכה ציתפסו ד' אמות סביבותיה לצד המערה כדי גזר רבנן ארבע אמות צמת

המוטל צלזיר וכוון למעלה אכל גג המערה כדי להרטיק את האדס מלהאהיל על הטומאה אכל כאן יש היכר: והוא שיש צה ארבע אמות. הוא דחשיבא מקום לעצמה אכל פחות מכאן בטולה אכל המערה ולא חשיבא למיהו מקום לעצמה: וצ"ה אומריס ארבעס עמיס. הו מקום משו צכל דוכתא: צמה דצריס אומריס.

צ"ה אמרו ליה: כשפתחה של חצר למעלה. שאין לה כניסת מדרון צמעלות מן הצד אלא כשיורדין לה קופלין לה וכשעולין מתוכה מטפס ועולה. ולקמן פריך איפכא מסיסתצרא: כלפי לייא. כנגד איפוח הפכת דצדיק. לייא איפוח כדאמר צצרכות (דף נח.) כגני לייא כדים שצוריס להיכן הולכין. איפכא מסתצרא מן הצד כשעשו לחצר מדרון לצאת דרך גדליס איכא למימר כיון דלא גזר רבנן ארבע אמות צמחילות ניכרות סגי להאי חצר צארבעה טפחים והעומד צה הרי זה טהור שאין לנו צמה לעמא דאינו צריך לטפס ולעלות שיפשוט זרועותיו ויהאיל כנפיו על חלל הפתח כדי נפיק מילדי ונפיק נשמתו ונמשך לו מן הפתח של מערה לצד פתח של חצר ויוצא לו: מלמעלה אי אפשר דלא מאהיל. כיון דאינו אלא ארבעה טפחים אי אפשר לו לפרוש כנפיו ולטפס ולעלות אלא אם כן

משלי כו כו כי יקח איש אשה וקדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו וצדה אחר ושפת את אשתו אשר לקחו: דברים כו כו וקחה בכלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם. דברים כו כו

(א) צ"ב קה. הלכות פט"ו מ"ח (ב) [לעיל מג.]: (א) וקדושין ע"ש. (ד) [מוקפתא פ"ו]. (א) [נפיהדין נ: ע"ש. זמחס מה.]. (א) [לעיל מג.]. (א) צ"ל ד/ (ח) ודברים כג. (ט) ודברים יז. (א) [ויקרא לא]. (א) צ"ל לפני ד"ה כדכנה, (ט) ודברים כז.

תורה אור השלם

1. וני האיש אשר ארש אשה וקחה לא יצא לצבא וישב לביתו ון יקחה בכלקה ואיש אחר יקחה: דברים כ ז ויקפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב לך וישב לביתו ולא יפס את לבב אחיו בכלבו: דברים כ ח 3. הכן בחוץ מלאכתך ועתרה בשדה לך אחר וקנין ביתך:

4. כי יקח איש אשה וקדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו וצדה אחר ושפת את אשתו אשר לקחו: דברים כו כו וקחה בכלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם. דברים כו כ

לעני רש"י

וריי"ש ויי"ש. חז"ים.

מוסף רש"י

לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו. לחזור על ציה וכנס ואשה לכות על החורים צצביל עבירות שניסס שלא יעני שחס צצלי עבירה והיחלה חזר אומר שמא צנה את ציה או נטע כרס או ארס אשה (דברים כ ח.) מעמידין וקייפין לפנייהם: בני ארס עומדין צקלה המעריכה לקוף את הנופלים ולחוקס צצבירס שבו אל הנתינה ולא מוקסו. שמתלה נפילה יספה (שס כ ט.) לקפה את שוקיו. לקנן רגליו (פדושין יב.)